

[Sigsgaard.]

og fællesopgaverne blev varetaget af en stor-amtskommune, ja, så ville man være nået frem til en løsning, der ligesom ligger i svøb i de tanker, som er fremsat fra de 4 Århus-kommuner, og det er altså muligt, at man helt skal springe storbyrådet over.

Men jeg må understrege, at før man skridder til en opdeling af centralkommuner, det være sig i hovedstadsområdet eller andre steder i landet, må man have fuldstændig sikkerhed for, at fællesopgaverne for hele bysamfundet også virkelig løses og der virkelig er grundlag for at løse dem i et overordnet organ i amtskommunen. Hidtil har der jo heller ikke her i folketinget været vilje til at etablere bare én amtskommune i hovedstadsområdet, der faktisk omfattede hele bysamfundet.

En af regeringens begrundelser for samling til én kommune er, at der herved vil blive tilvejebragt en økonomisk udligning inden for de enkelte byområder, og ministeren nævner også kommissionens opfattelse, at flere kommuner formentlig vil nødvendig-gøre en økonomisk udligning mellem kommunerne, altså hvis man valgte 2-3-4 kommunemodellen i de storbyområder, der er tale om. Men der er jo ingen steder, hvor forskellene i kommunalt skattetryk er så store som i hovedstadsområdet. I Herstederne f. eks. er procenten efter reformen 22,10, har man regnet ud — før var det 21,76 — i Brøndbyerne 15,54, i Gentofte 8,44, altså kun godt en tredjedel af skattetrykket i Herstederne, og i Lyngby-Tårnbæk 10,22, og her er det altså indkomst, der er tale om, plus 20 pct. grundværdi, helt fantastiske forskelle. Regeringen får noget at leve op til, når den ved at supplere et elendigt forslag til en hovedstadsordning, — med et forslag til udligning, der er i overensstemmelse med den målsætning, som regeringen siger den har — skal fjerne disse forskelle.

Når man i det øvrige land gennemfører en økonomisk udligning inden for de enkelte bysamfund gennem sammenlægninger, synes jeg ikke, at regeringen kan stå model til den forskelsbehandling, der finder sted i hovedstadsområdet. I dette område, hvor vi befinder os nu, findes de rigeste mennesker i hele landet; de er koncentreret her, og det

er også dem, der beskattes mildest til kommunen; mildest af samtlige indbyggere her i landet beskattes de, der har bedst råd til at betale skat.

Som tallene viser, klares problemerne ikke af byrdefordelingsreformen. De uretfærdige forhold vil fortsat bestå isoleret i hovedstadsområdet; her vil man åbenbart ingenting gøre. En så utilsløret beskyttelse af velhaverinteresserne på andres bekostning kan ikke holde i længden.

Jeg skal derfor opfordre ministeren til at sørge for, at den lokale udligning gennemføres i hovedstadens bysamfund lige så effektivt, om end på en anden måde, som det sker i andre bysamfund.

Hr. A. Chr. Andersens ord om hovedstadsområdet glæder mig. Hvis venstre nu virkelig ville være med til at tage fat på det kommunale roderi i hovedstadsområdet, og hvis venstre også ville være med til en udligning som den, der sker i de øvrige bysamfund, skulle der for første gang i mange år være politiske muligheder for en ordning, men desværre vil de konservative nok tvinge venstre til at være med til at beskytte velhaverinteresserne og altså forhindre en udligning i hovedstadsområdet. Men jeg håber, at min pessimisme bliver gjort til skamme.

Th. Mikkelsen: Det er naturligvis med et vist vemod, man står som forstadsrepræsentant og ser, at nu afsluttes der med dette lovforslag en kommunalhistorisk epoke, hvor de forstads- og omegnskommuner, der omfattes af lovforslaget, har foretaget et vigtigt arbejde for at skaffe den nødvendige service frem, der skulle varetage beboerområdets interesser. Vi havde naturligvis håbet, at man kunne løse fremtidens planlægningsopgaver via en regionalkommune, men vi forstår, at med dannelsen af de store amter er det ikke muligt, og vi ønsker derfor, at man prøver på at give så meget medindflydelse som muligt til de forstads- og omegnskommuner, der nu inddrages. Vi lægger megen vægt på, at ministeren ville tage den tanke op, som hr. Ove Hansen også har været inde på, at man ændrer styrelsesloven, og dér mener jeg at man må op på et tal på ca. 35-40 kommunalbestyrelsesmedlemmer, således at man kan til-